

παρηγοριά

παρηγοριά κ. **παρηγόρια**, η, ουσ. [*<μσν. παρηγοριά <αρχ. παρηγορία*], η παρηγοριά· το δείπνο μετά την κηδεία στο σπίτι του νεκρού ή σε κάποιο μαγαζί από τους συγγενείς του, η μακαριά, ο νεκρόδειπνος: «αμέσως μετά την ταφή του νεκρού, πήγαμε στο σπίτι του για την παρηγοριά». Από το ότι κατά τη διάρκεια του νεκρόδειπνου ακούγονται διάφοροι παρηγορητικοί λόγοι από τους παρευρισκομένους για την ανακούφιση των στενών συγγενών του νεκρού·

- *βρίσκω παρηγοριά*, παρηγορούμαι: «απ' τη μέρα που χώρισε με τη γυναίκα του, βρίσκει παρηγοριά στις πιτσιρίκες || επειδή είναι μόνος του στη ζωή, βρίσκει παρηγοριά στα ταξίδια»·

- *δεν έχει παρηγοριά*, δεν παρηγορείται, δεν υπάρχει τρόπος να παρηγορηθεί: «απ' τη μέρα που χώρισε με τη γυναίκα του, δεν έχει παρηγοριά»·

- *δίνω παρηγοριά (σε κάποιον)*, παρηγορώ κάποιον: «είναι καλός άνθρωπος και δίνει παρηγοριά σε κάθε πονεμένο»·

- *έχω παρηγοριά (κάποιον ή κάτι)*, παρηγορούμαι, με ανακουφίζει κάποιος ή κάτι: «απ' τη μέρα που πέθανε η γυναίκα του, έχει παρηγοριά τα παιδιά του || απ' τη μέρα που τον χώρισε η γυναίκα του, έχει παρηγοριά το ποτό». (Λαϊκό τραγούδι: *όταν πεθάνω, θάψτε με σε μια γωνιά μονάχο και δίπλα το μπουζούκι μου παρηγοριά μου να 'χω*)·

- *καλή παρηγοριά!* **α.** ευχή στους συγγενείς εκλιπόντος να βρουν τρόπο να παρηγορηθούν. **β.** παρηγορητική έκφραση σε κάποιον που απέτυχε σε κάποια προσπάθειά του·

- *καφές της παρηγοριάς*, βλ. λ. [καφές](#)·

- *μαύρη παρηγοριά*, λέγεται για ενέργεια που, ενώ γίνεται για να ανακουφίσει κάποιον, αποδεικνύεται μάταιη ή οξύνει το πρόβλημά του: «ήρθε να με παρηγορήσει για το θάνατο του πατέρα μου, όμως, μαύρη παρηγοριά, γιατί άρχισε να μου διηγείται πόσο άσχημα πενούσε τον πρώτο καιρό, τότε, που είχε πεθάνει ο δικός του πατέρας»·

- *παρηγοριά στον άρρωστο, ώσπου (μέχρι) να βγει η ψυχή του*, λέγεται σε περιπτώσεις που η αποτυχία ή γενικά οι προβληματικές συνθήκες είναι βέβαιες και κάποιος ή κάποιιοι προσπαθούν να τις αποδυναμώσουν με λόγια παρηγορητικά, ή λέγεται για ενέργειες που γίνονται με καλές προθέσεις, αλλά δεν πείθουν κανέναν: «το να μου λες πως υπάρχει περίπτωση να μου τύχει το λαχείο κι έτσι θα γλιτώσω την πτώχευση, είναι παρηγοριά στον άρρωστο, ώσπου να βγει η ψυχή του». Από την εικόνα του καταδικασμένου σε θάνατο αρρώστου, που οι κοντινοί του τον γεμίζουν με ψεύτικες ελπίδες για να μην υποψιαστεί το επικείμενο τέλος, που του δίνουν θάρρος, μέχρι να υποκύψει στο μοιραίο·

- *του δίνω παρηγοριά*, τον παρηγορώ: «απ' τη μέρα που πέθανε ο πατέρας του, τον συναναστρέφομαι καθημερινά και του δίνω παρηγοριά»·